OPEN NIGHTS FESTIVAL VOL. 09

17>27 ΟΚΤΩ-ΒΡΙΟΥ 2024

.ΓΗ

ψηφιακός κατάλογος

ΔΗΜΟΣ ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

9ο
Διακαλλιτεχνικό
Φεστιβάλ Open Nights

ΓΗ

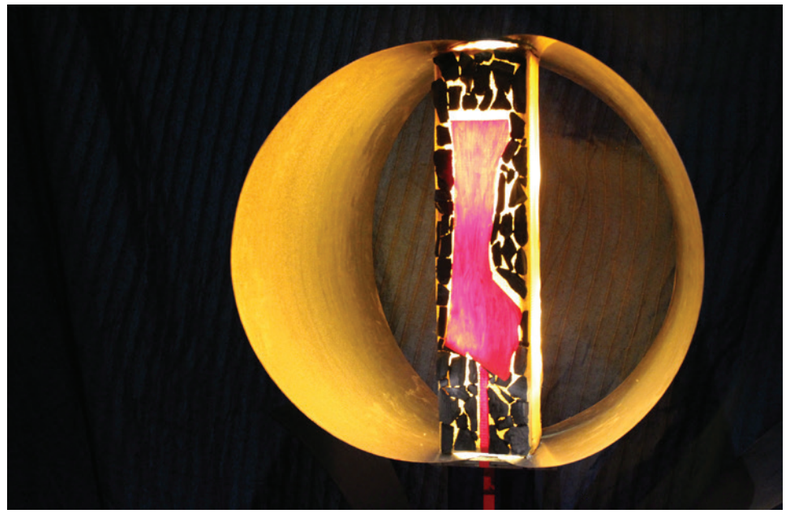
17 - 27/10/2024
Λάρισα

Το μέλλον της Γης μας, είναι ίσως η πιο πιεστική ανησυχία της εποχής μας. Μια επιτυχής μετάβαση από τον τωρινό τρόπο ζωής σε πιο βιώσιμα μοντέλα απαιτεί ριζική αλλαγή στις ατομικές και κοινωνικές αξίες. Ο πολιτισμός μπορεί να διαδραματίσει ζωτικό ρόλο σε αυτήν την μετάβαση, διότι έχει την ικανότητα να διαμορφώνει αξίες, πεποιθήσεις και συμπεριφορές.

Για μια ακόμη διοργάνωση το φεστιβάλ στοχεύει στο να ενώσει καλλιτέχνες και εκπροσώπους του πολιτισμού με το κοινό, σε μια δημιουργική ανταλλαγή εμπειριών, γνώσης και ιδεών που συμβάλλουν στην καλύτερη ποιότητα ζωής και συνδέουν το παρελθόν με ένα υγιές και δημιουργικό μέλλον.

Ρούλα Καραφέρη
Χορογράφος, καλλιτεχνική διευθύντρια του φεστιβάλ OPEN NIGHTS

ΜΥΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΠΑ

Ρούλα Αντωνοπούλου (Αθήνα)

«Γάζα»
Γλυπτό, ύψος: 1,65 μ., πλάτος: 1 μ., βάθος: 0,60 μ.
σίδερο, λαμαρίνα γαλβανιζέ, πλέξιγκλας, κάρβουνα, ύφασμα, ακρυλικό χρώμα, νερό, φως

Το έργο αναφέρεται στη Γενοκτονία που συντελείται στη Γάζα, στην εν ψυχρώ δολοφονία χιλιάδων παιδιών που επιτρέπουμε να συμβαίνει, παραδομένοι στα δεσμά ποιας ευδαιμονίας; Ποιου πολιτισμού; Φιλοδοξεί με ταπεινότητα να χαρίσει στα παιδιά τη ζωή που δεν πρόλαβαν να ονειρευτούν.

Βιογραφικό
Η Ρούλα Αντωνοπούλου είναι σχεδιάστρια φωτισμού, φωτιστικών σωμάτων και εσωτερικών χώρων. Εικαστικός με εκφραστική γλώσσα τη φόρμα και τις 3 διαστάσεις. Χρησιμοποιεί διάφορα υλικά κάθε φορά, ανάλογα με το θέμα. Ατομική έκθεση στη Γκαλερί Κρεωνίδης. Συμμετοχή στο Open Nights Φεστιβάλ της Λάρισας.

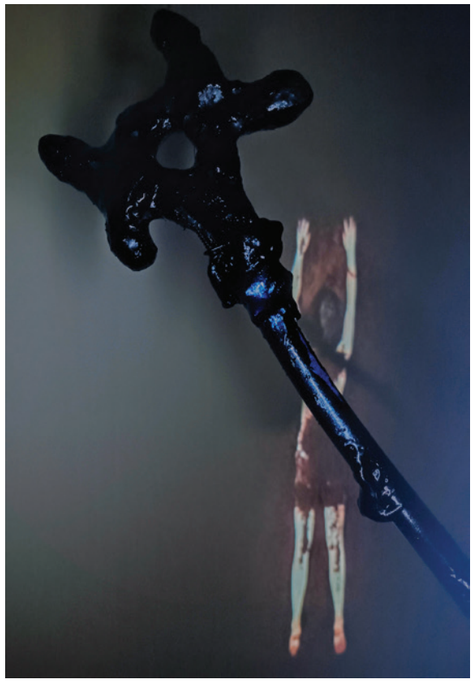

Sandrine Deumier (Γαλλία)

«From the place where the light goes out»
2023, Digital animation, 5min 45s

Inspired by existing natural environments and carried by the notion of porosity of temporal planes and crossing of geological surfaces, this work is a dive into intermediate landscapes, neither natural nor artificial, beyond human memories. It attempts to answer the question of what kind of technological fictions can be imagined to steer the present time towards viable futures.

Bio
Sandrine Deumier is a pluridisciplinary artist working in the field of performance, poetry and video art whose work investigates post-futurist themes through the development of aesthetic forms related to digital imaginaries.
www.sandrinedeumier.com

Άρτεμις Διαμαντή
Κωνσταντίνος Δουλούδης (Λάρισα)

«Ανάθημα»
Εγκατάσταση
Μεταβλητές διαστάσεις

Τα αναθήματα και η πρακτική της αφιέρωσης αποτελούν μία αρχαία συνήθεια. Οι παραλλαγές που συναντούμε στο σήμερα αφορούν τα υλικά λόγω τεχνολογικών και κοινωνικών εξελίξεων. Ακόμα και σήμερα τη βάση αποτελεί ο ναός και η ανάγκη του ανθρώπου να επικοινωνεί με το θείο, να ζητά βοήθεια και λύτρωση. Το τελετουργικό κρίνεται απαραίτητο για τον εξευγενισμό της μητέρας Γης.

Βιογραφικά
Η Άρτεμις Διαμαντή γεννήθηκε στη Λάρισα. Σπούδασε Ζωγραφική στη Σχολή Εικαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Εκπόνησε την πτυχιακή της εργασία με υπεύθυνο καθηγητή τον Χάρη Κοντοσφύρη. Συνέχισε τις σπουδές της στο Ζ' Εργαστήρι Ζωγραφικής της ΑΣΚΤ με καθηγητή τον Γ. Λαζόγκα. Παρακολούθησε το πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών στην «Ψυχική Υγεία» του Τμήματος Νοσηλευτικής του ΤΕΙ Θεσσαλίας. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στη Λάρισα, Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Έργα της έχουν αποσπάσει βραβεία.

Ο Κωνσταντίνος Δουλούδης είναι απόφοιτος του τμήματος Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. του 3ου εργαστηρίου Ζωγραφικής με διδάσκοντες τους Γιώργο Τσακίρη και Βασίλη Βασιλακάκη. Επίσης, είναι πτυχιούχος της Πλαστικών Τεχνών & Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με κατεύθυνση στα Εικαστικά και κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών με τίτλο «Σχεδίαση Διαδραστικών & Βιομηχανικών Προϊόντων και Συστημάτων» του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Το έργο του κατακλύζουν αρχετυπικά σύμβολα, τα οποία διαφυλάσσονται από τον πρωτόγονο άνθρωπο στο ασυνείδητο. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις σε Λάρισα, Θεσσαλονίκη και Αθήνα.

Stephanie Felber - Elsa Mourlam (Γερμανία)

«Fenêtre de dialogue»
2023 ,Video 8:55 minutes

A choreographic dialogue between people and their environment, accompanied by a camera. Stephanie Felber and Elsa Mourlam met at Blumenthal Castle for a choreographic dialogue between people and nature. In Fenêtre de dialogue, they examine sensory and psychogeographical impulses in the environment and observe how their body perception reacts to them.

Bio
Stephanie Felber develops multimedia productions that react to the respective environment. Her working method is characterized by an interdisciplinary and participatory approach.

Elsa Mourlam is a performer, dramaturge and artistic director. Her artistic drive is to play with the senses and imagination, to combine poetic movement with sound and voice and to experiment with alternative forms of artistic cooperation.

Ζωή Θεοδώρου (Καλαμπάκα)

«Πυθμένας - Bottom»
Πηλός υψηλής θερμοκρασίας - 1200 βαθμούς Κελσίου
*32 εκ. * 39 εκ.*

Πυθμένας: Τέλος και αρχή! Ο πυθμένας προστατεύει την ύλη στα δοχεία, την ζωή στη μήτρα κι όταν έρχεται ο εγκλεισμός, έρχεται για να μας προστατέψει;
Υ.Γ.: Ο πυθμένας της θάλασσας είναι γεμάτο θησαυρούς.

Βιογραφικό
Η Ζωή Θεοδώρου (zoetheodorou16@gmail.com) είναι γλύπτρια και εκπαιδευτικός με εξειδίκευση στην ειδική αγωγή. Κατοικεί στην Καλαμπάκα και είναι απόφοιτη του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (2009-2015), Σχολή Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών, με ειδίκευση στη Γλυπτική (Εργαστήριο Γ. Τσάρα). Έχει εργαστεί στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση και σε εργαστήρια αργυροχρυσοχοΐας και κεραμικής. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος (ΕΕΤΕ) και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Μάρω Θεοδώρου (Καλαμπάκα)

«TUBULI II»
μακαρόνι & πήλινα φύλλα stonewar, μπλε πηλός με μαύρο γυαλιστερό γυάλωμα 1200°C, χυτό μαύρο ματ πηλός 1200° C, μπρούτζινα και πλαστικά μέρη
52×45,5×20,5 cm

Η Μάρω Θεοδώρου, εμπνευσμένη από την τοιχογραφία του Lustral Basin, δημιουργεί μια προσωπική καταγραφή της εικόνας νεαρών κοριτσιών που συγκομίζουν σαφράν. Κυριαρχεί το βιομηχανικό στοιχείο, μέσω της δημιουργίας σωλήνων Tubuli, που συνδέουν άρρηκτα το νερό με το ανθισμένο κομμάτι λουλουδιού που διεισδύουν. Μια σχέση βασισμένη στην ανατροφοδότηση, στην οποία το νερό γεννά, συντηρεί και εξελίσσει το ζωντανό στοιχείο του έργου, πάντα μέσα από μια καθορισμένη διαδρομή. Όπως ακριβώς το ακρωτήρι που υπάρχει μέσα στο νερό και κυριαρχεί σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο, εξωτερικά διαμορφωμένο (επιμέλεια κειμένου: Αγγελική Κερπιτσοπούλου).

Βιογραφικό
Η Μάρω Θεοδώρου, γεννημένη στην Καλαμπάκα το 1982, είναι απόφοιτη της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών (2005 - 2012). Ζει και εργάζεται στην Καλαμπάκα, όπου διατηρεί εργαστήριο και γκαλερί στο Καστράκι. Από το 2004 διοργανώνει περιοδικές εκθέσεις και συνεργάζεται με καλλιτέχνες. Έχει συμμετάσχει σε πολλές διεθνείς και ελληνικές εκθέσεις, και τα έργα της βρίσκονται σε σημαντικές συλλογές. Εργάστηκε ως καθηγήτρια εικαστικών και ειδικής αγωγής και είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδας.

Sergey Khismatov (Ρωσία)

«Suono Povero»
december 2023, video ensemble, 14 min.

The material of SUONO POVERO is various types of garbage. It is obvious that the author is directly telling us about an environmental problem. In addition, there is a reference to Arte Povera.

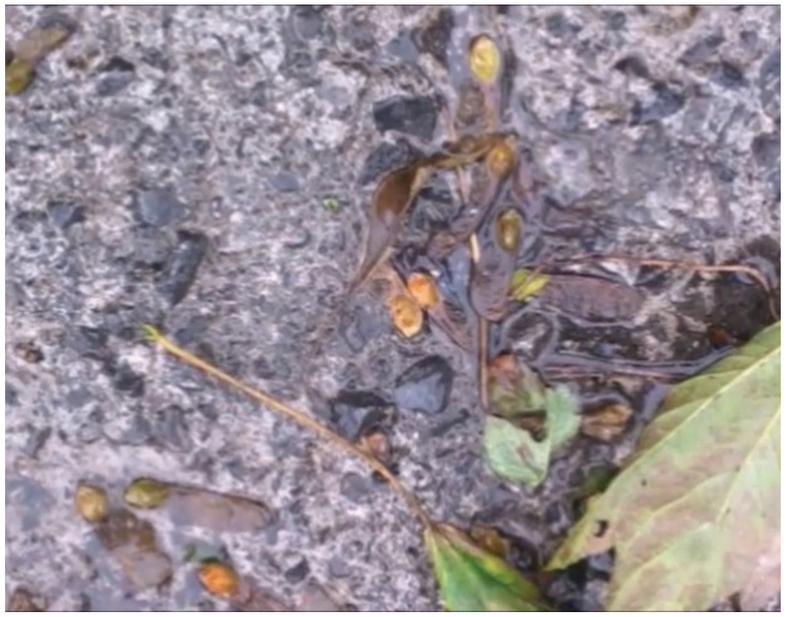
Bio
Sergey Khismatov is multimedia artist and composer. Sergey was a fellow of Villa Aurora 2023, Schloss Wiepersdorf and bangalo Residency scholarships 2021, as well as Saxony Working Scholarship and Schoeppingen Kuenstlerdorf Scholarship 2018. In 2017 he participated in dokumenta14. Sergey was selected for European Dukley Art Residence 2015 and for Villa Concordia artist-in-residence 2013-2014 (www.khismatov.com).

Μιχάλης Κορώνης (Λάρισα)

«Moon on earth»
Λήμνος 2024 / Γεωλογικό Πάρκο Φαρακλού
«Μικρή Σαχάρα»
Λήμνος 2024 / Αμμοθίνες

Βιογραφικό
Ο Μιχάλης Κορώνης γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Λάρισα. Το 2004 μετακόμισε στην Αθήνα για να σπουδάσει την τέχνη της φωτογραφίας. Γρήγορα το ενδιαφέρον του κέρδισε η φωτογραφία μόδας και διαφήμισης. Εργάστηκε για πολλά χρόνια στον εκδοτικό οίκο Λυμπέρη, όπου και φωτογράφιζε για γνωστά έντυπα περιοδικά του ομίλου, όπως VOGUE HELLAS, GLAMOUR, LUCKY MAGAZINE κ.ά. Τα τελευταία χρόνια εργάζεται ως freelancer.
Site: www.michaelkoronis.com
Instagram: www.instagram.com/michaelkoronis/

Noel Molloy (Ιρλανδία)

«THE SAME STUFF»
2022, video, 05:58 minutes

We are all, man , woman , child, insect, animal , bird , plant , earth and rock made of the same stuff. We are all matter of the universe. Definition of the Universe; The physical universe is defined as all of space and time[a] (collectively referred to as spacetime) and their contents. Such contents comprise all of energy in its various forms, including electromagnetic radiation and matter, and therefore planets, moons, stars, galaxies, and the contents of intergalactic space. The universe also includes the physical laws that influence energy and matter, such as conservation laws, classical mechanics, and relativity. The universe is often defined as «the totality of existence», or everything that exists, everything that has existed, and everything that will exist. In fact, some philosophers and scientists support the inclusion of ideas and abstract concepts -such as mathematics and logic- in the definition of the universe. The word universe may also refer to concepts such as the cosmos, the world, and nature.

Bio
Noel Molloy studied in Limerick School of Art and Design 1978 – 1982. Degree in Fine Art 1982.
(www.noelmolloyart.com, https://www.noelmolloyart.com/filmography.html)
Works in sculpture/mixed media and performance art. Arts Council of Ireland awards from 1991 to 2006; Exhibition awards V.E.C. from 1999 to 2006; Exhibition awards Roscommon County Council/ Arts Office from 1999 to 2022.

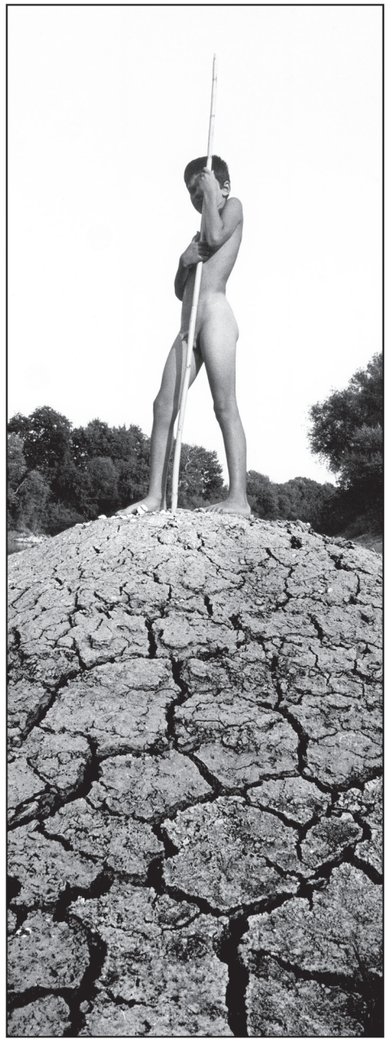
Μάνια Μπενίση / Mania Benissi (Αθήνα)

«Anthropocene Visions»
2023, no 1/6, μεταβλητές διαστάσεις, ultrachrome HD prints on Hahnemühle Photo Rag® Baryta 308 gsm

Η σχέση προέλευσης, κατοίκησης, ενατένισης, εμβύθισης και επιστροφής στη γη εικονίζεται με τη μορφή οραμάτων στα έργα Anthropocene Visions της φωτογράφου Μάνιας Μπενίση. Η κλίμακα θέασης, πλανητική ή κυτταρική, δεν παραποιεί την ουσία της σχέσης. Ο στιγμιαίος ανθρώπινος χρόνος της εμφάνισής μας στο προαιώνιο διαρρηγμένο υλικό τοπίο, αν και φευγαλέος σαν όραμα, εμπεριέχει και είναι σε θέση να διηγηθεί όλες τις μυθολογίες, σχέσεις και συμπλοκές ανθρώπου και τόπου. Το μεταβιομηχανικό τοπίο επιστρέφει τη φύση που κάποτε παρέλαβε ο άνθρωπος , ως δυστοπία και κρανίου τόπο, η ανθρώπινη φιγούρα σμικρίνεται ή μνημειοποιείται και ο βίος αποδεικνύεται «μη βιωτός».

Βιογραφικό

Η Μάνια Μπενίση (@mbenissi) είναι φωτογράφος / MSc 'Σχεδιασμός-Χώρος-Πολιτισμός', ερευνήτρια της Ανθρωποκαίνου. Το φωτογραφικό μου έργο εστιάζεται στα πεδία της επιστημονικής τέχνης, του μετασχηματισμού του τοπίου και των εννοιών ημερολογίου & αρχείου. Φωτογραφικά έργα μου ανήκουν στη μόνιμη συλλογή του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και έχουν παρουσιαστεί σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Έχω εκδώσει τρία φωτογραφικά βιβλία. Πρόσφατες εκθέσεις: VANITAS stories of the hereafter at MOMus 2024, ELEONAS23 Χθόνιο και Ανθρωπόκαινος 2023, Broken Materialities, Back to Athens 10 international art meeting 2023.

Φώτης Νατσιούλης (Λάρισα)

«Άτιτλο»
φωτογραφία /κοίτη του Πηνειού

Βιογραφικό

Ο Φώτης Νατσιούλης φωτογραφίζει από το 1977.

Κωνσταντίνος Παπαργύρης (Λάρισα)

«Άτιτλο»
λάδι σε καμβά

Βιογραφικό
Ο Κωνσταντίνος Παπαργύρης γεννήθηκε στη Λάρισα το 1976. Πήρε τα πρώτα ουσιαστικά μαθήματα σχεδίου δίπλα στο γλύπτη Χρήστο Μακρόπουλο και το 2001 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Έχει στο ενεργητικό του 19 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις. Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας - Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Υφάνσεις της γης | είδος
εγκατάσταση

Στον απόηχο των καταστροφικών πλημμυρών στη Θεσσαλία μια ομάδα φοιτητ[ρι]ών αρχιτεκτονικής αναλαμβάνει δράση: χαράσσοντας δικές της διαδρομές περιπλάνησης στο πηλιορείτικο δάσος, στην ανοιχτή ύπαιθρο του Βελεστίνου και σε άλλες τοποθεσίες της περιοχής, βιώνει, ιχνηλατεί και αποτυπώνει στην πορεία του ακαδημαϊκού έτους 2023-2024 στοιχεία του τοπίου -μονοπάτια, ρέματα, βουνά κ.λπ.- και επιστρατεύει διάφορα μέσα καταγραφής και περιγραφής του (σχέδιο, μακέτα). Γι' αυτό και το εν λόγω εκθεσιακό συμβάν τεκμηριώνει αφενός μια συλλογική εκπαιδευτική διαδικασία, η οποία υλοποιείται με κριτικά μέσα στο πεδίο και αποσκοπεί, μέσα από τα αποτελέσματα επιτόπιας έρευνας, να μας εξοικειώσει και πάλι με το θεσσαλικό ανάγλυφο. Αφετέρου, ως έργο εγκατάστασης δεν αρκείται σε μια αποστασιοποιημένη εικαστική προσέγγιση της φύσης, αλλά προτείνει μια in situ σκηνο-θέτησή της, επιχειρεί δηλαδή να ανασυστήσει στο χώρο τον τρόπο που υψόμετρα και καμπύλες, υφές και τομές, ροές και αυλακώσεις μεταφράζονται μέσα από διαφορετικές γραφές και ετερόκλητα υλικά, χωρο-γραφώντας το τοπίο και συνθέτοντας τις ποικίλες υφάνσεις της γης.
Το έργο εγκατάστασης Υφάνσεις της γης απαρτίζεται από επιλεγμένες εργασίες φοιτητ[ρι]ών του μαθήματος Εισαγωγή στην Αρχιτεκτονική Ι του ακαδημαϊκού έτους 2023-2024 στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών - Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (ΤΑΜ ΠΘ).

Υπεύθυνες μαθήματος:
Φοίβη Γιαννίση, Καθηγήτρια ΤΑΜ ΠΘ | Ανθή Κοσμά, διδάσκουσα ΤΑΜ ΠΘ | Ασπασία Κουζούπη, Επίκουρη καθηγήτρια ΤΑΜ ΠΘ | Ίριδα Λυκουριώτη, Αναπληρώτρια καθηγήτρια ΤΑΜ ΠΘ
Επιμελητική ομάδα εγκατάστασης: Μαριάννα Ζιώγα, απόφοιτη ΤΑΜ ΠΘ | Ιουλία Καραλή, φοιτήτρια ΤΑΜ ΠΘ | Χαρά Παπουνίδου, φοιτήτρια ΤΑΜ ΠΘ | Φανή Παραφόρου, διδάσκουσα ΤΑΜ ΠΘ

Η συμμετοχή του ΤΑΜ ΠΘ στην 9η διοργάνωση του φεστιβάλ OPEN NIGHTS εντάσσεται στις δράσεις του Εργαστηρίου Ιστορίας, Θεωρίας και Εννοιολογικού Σχεδιασμού για την Αρχιτεκτονική, την Πόλη και το Περιβάλλον (διευθύντρια: Φοίβη Γιαννίση, Καθηγήτρια)
Φωτογραφία: Ανθή Κοσμά

«Bodarch» by petrou - hadjipanagiotou (Αθήνα)

«Comfort Cell»
2024, εγκατάσταση δαπέδου

Μέσα σε αυτό το συμβολικό κλουβί...όχι όμως «χρυσό» όπως συνήθως λέγεται...για «άνετη διαβίωση»... αλλά ένα «πρακτικό κλουβί» του κομφορμισμού δηλαδή...υπάρχει «κρεμασμένη» μια γλάστρα-εργόχειρο με πολύχρωμα λουλούδια που παραπέμπει σε μια παράδοση λαογραφικής έκφρασης «φυσιολατρίας»...εγκλωβισμένης όμως μέσα σε ένα μικροαστικό περιβάλλον καθημερινότητας...

Βιογραφικό

Οι bodarch- Πέτρος Πέτρου Και Στέλλα Χατζηπαναγιώτου έχουν σπουδάσει αρχιτεκτονική και καλές τέχνες στη Ρώμη τη δεκαετία 75-85, με παράλληλες συμμετοχές σε σεμινάρια, δράσεις και σε εικαστικά περιβάλλοντα. Η Στέλλα έχει σπουδάσει επί πλέον χορό σε Αθήνα και Ρώμη, χορογραφώντας από τότε "χωροπαραστάσεις" όπως τις αποκαλεί μέσα από την "πλαστική κίνηση".Στην Ελλάδα από το 1985 παρουσιάζουν τη δουλειά τους κυρίως μέσα από πρωτοποριακες μορφές τέχνης, όπως performances, installation,conceptual art, μέσα από το σχήμα "αρχιτεκτονική σώματος και χώρου-bodarch", ως δημιουργοί και επιμελητές, με συμμετοχές σε διάφορα φεστιβάλ, φόρουμ αρχιτεκτονικής, ομαδικές εικαστικές, συνέδρια και άλλα. Η κίνηση είναι ένα επί πλέον εκφραστικό μέσο που ολοκληρώνει τη δουλειά τους, με έμφαση στην "moving sculpture".

Θεόδωρος Ράντος (Λάρισα)

«Walk with me»
2024, εγκατάσταση 3d με τη χρήση της τεχνολογίας Virtual Reality

Πώς μπορούν απομακρυσμένες ή εικονικές προσεγγίσεις να δώσουν τη δυνατότητα σε περισσότερους ανθρώπους να βιώσουν την εμπειρία της φύσης και διαίτερα σε ανθρώπους που πρακτικά δεν μπορούν να βιώσουν το περπάτημα και κυρίως το περπάτημα σε ανώμαλο έδαφος. Camera: Stephanie Felber. Σε συνεργασία με το φεστιβάλ OPEN NIGHTS και το project «Ετεροτοπίες»...

Ετεροτοπικές Αντανακλάσεις: Διαδραστικοί Υφαντουργοί της Φύσης
2024, εγκατάσταση με τεχνολογία Particles, Αισθητήρες και Projection Mapping

Η εναλλαγή ανάμεσα στην οργανωμένη φύση και την εντροπία αναδεικνύει την ευθύνη και τη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, ενθαρρύνοντας τη συζήτηση γύρω από την οικολογική συνείδηση και την ανθρώπινη επίδραση στο φυσικό περιβάλλον.

Βιογραφικό

Ο Θεόδωρος Ράντος είναι πτυχιούχος πληροφορικής και σχεδιαστής διαδραστικών πολυμέσων και εγκαταστάσεων. Δραστηριοποιείται στην Ελλάδα από το 2019, έχοντας υλοποιήσει πολυάριθμα έργα σε μουσεία και δημόσιους χώρους. Συμμετέχει σε ομάδες σχεδιασμού για διαδραστικά έργα και έχει αναλάβει τον σχεδιασμό και την υλοποίηση διαδραστικών ψηφιακών εφαρμογών σε διάφορους πολιτιστικούς χώρους. www.ild.gr

Zeger Reyers (Ολλανδία)

«Undergrowth - The consequence»
2017, prints on Hahnemühle

Art academy Rotterdam, 1990–1995.Showing typical processes in different biotopes is one of the starting points in the work of Zeger Reyers.
The way in which people create their own environment by initiating developments, to which they themselves become subordinated, makes people indigent and vulnerable. People prefer to live in different make-believe worlds at the same time. In order to maintain this state of being people have to be manipulators of their own environments. We create different environments for any given situation, like cars, fridges, central heating etc. In this modern man-made model with its manners and ways of production, there isn't a single cell, not even a molecule on its «natural» course. He mostly uses 'nature' as a driving power, which in its slowness can be surprisingly fast. For instance by using biotopes for very different purposes than they were designed to be. So causing an alienation, you can't put your finger on. Amplified by various interpretation-layers, whilst at the same time attacking our sense of comfort.

J. M. Rolland (Γαλλία)

«Vaches»
2021
*Material: single channel video artwork 1920*1080 pixels, stereo sound*
Duration: 17 minutes 11 seconds

«Vaches» is a series of 5 videos that questions our relationship to the animal world.
Are we hopelessly carnivorous or is veganism the future of humanity? Will we ever be compassionate enough to give up our animality and satisfy our appetites without killing?

The videos in the «Vaches» series are photovideographies, photographs that transform over time to change status and become works of video art. By manipulating the pixels of the original images according to algorithms generated with Processing software, they represent the torments that we inflict on so-called cattle animals.

Bio
Jean-Michel Rolland is a French artist born in 1972. A long time a musician and a painter, he brings together his two passions - the sound and the image - in digital arts since 2010. Through video artworks, he questions the temporality, a genuine fourth dimension inherent to moving image, as well as the duality between his two favorite mediums, the sound and the visual.

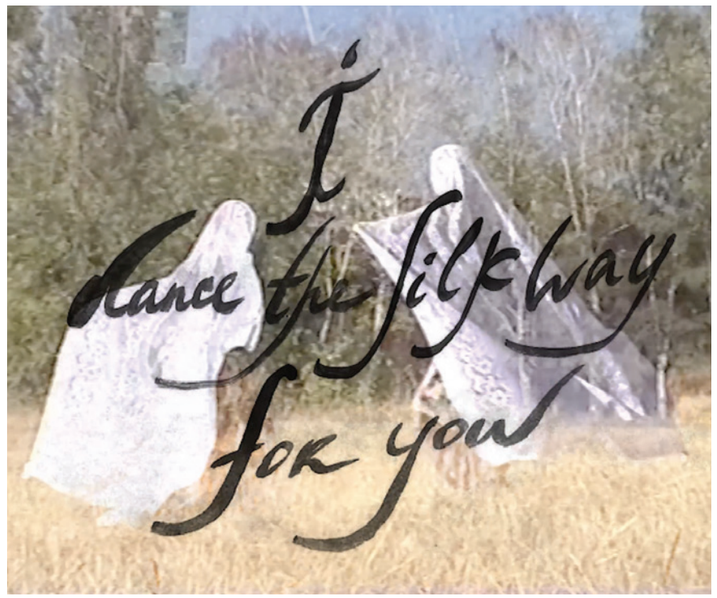

Θεόδωρος Σαΐτης (Λάρισα)

«Άτιτλο»
Νοέμβριος 2023
Εγκατάσταση: ξύλο και φωτογραφία
Φωτογραφίες: 60 x 40 cm
Εκτύπωση σε βαμβακερό χαρτί

Η σύνθεση που παρουσιάζω αποτελεί το αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού μεταξύ ανθρώπου και φύσης. Μέσα από αυτό τον οπτικό διάλογο επιδιώκω ένα ενδεχόμενο αρμονίας με έμφαση στο αντιφατικό. Στόχος μου είναι να παρουσιάσω τα υλικά χωρίς περιττές παρεμβάσεις, επιτρέποντας με απλότητα την ανάδειξη της συνύπαρξης του ωραίου με το άσχημο, του λυτρωτικού με το απελπισμένο, στα όρια ενός ελεύθερου αυτοσχεδιασμού.

Βιογραφικό
Ο Θοδωρής Σαΐτης (γεν.1992) είναι εικαστικός καλλιτέχνης με καταγωγή από το Μακρύχωρι Λάρισας. Έχει σπουδάσει Εικαστικές Τέχνες στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας και σήμερα είναι σπουδαστής του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Εικαστικών Τεχνών (Μ.Ε.Τ.) της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ). Το έργο του συνδυάζει αναλογικές και ψηφιακές τεχνικές, αναζητώντας την πολυπλοκότητα των ανθρώπινων βιωμάτων και την αμφιθυμία των συναισθημάτων. Εστιάζει στην αντίθεση και την αρμονία μεταξύ της ορατής πραγματικότητας και των εσωτερικών αντιφάσεων, εξετάζοντας πώς τα φυσικά στοιχεία μπορούν να αντανακλούν την εσωτερική κατάσταση του ανθρώπου και την αλληλεπίδρασή του με το περιβάλλον.

Salt Salome (Ουκρανία/Καζακστάν)

«I am not where you think I am. I am where you think I am not»
2024, 12 min, video art, expanded cinema, intermedia

«It takes a long time to heal all wounds, many deep, invisible wounds».
In this meditative film, the heroine embarks on a reflective trip through diary videos filmed in her hometown, Almaty. The “road” becomes a metaphor for exploring the shifting landscapes of memory, revealing the elusive nature of recollection. The story depicts the transition between states of being, embodying metamorphosis and displacement. Memory is shown as a spiritual territory where past and present converge.

Bio
Salt Salome - originally from Qazaqstan. An intermedia artist specializing in cinema, theater, performance, rituals and experimental costume. Salt Salome creates another dimension (mimodrame) where past, present and future, real and imaginary, hallucinatory and dreamlike merge into a single dimension. She experiments with different aspects of time: its non-linearity, its cyclicality, its multi-dimensionality.

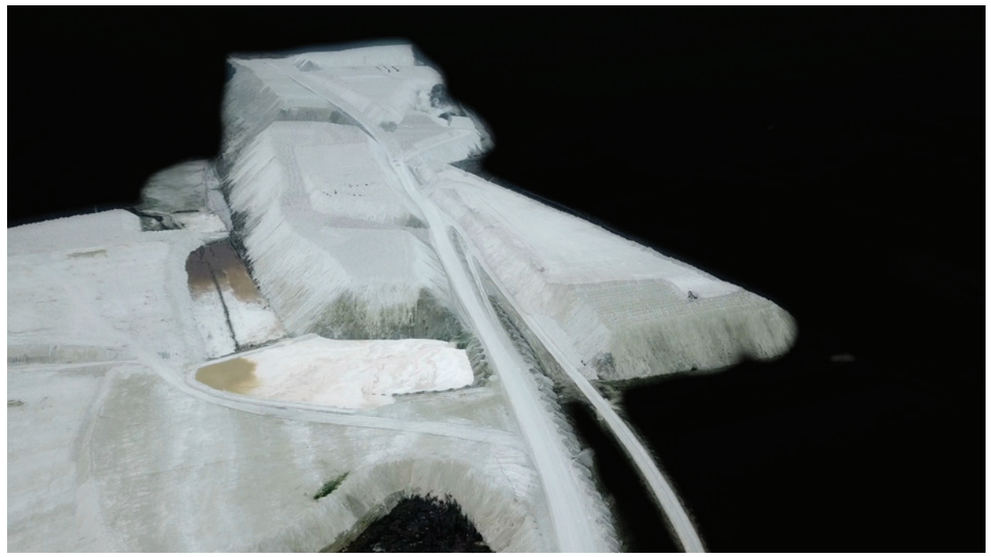

Χριστίνα Σγουρομύτη (Αθήνα)

«Πασιφάη»
Διπλή προβολή slides 135mm σε επιτόπια εγκατάσταση

Η εγκατάσταση Πασιφάη αναφέρεται στη διττή υπόσταση γυναίκας και ζώου, ανακαλώντας αρχετυπικά σύμβολα θέλγητρου και αποστροφής που συναντιόνται σε αρχαϊκούς πολιτισμούς, από τους Ετρούσκους και τους Χετταίους έως τον Μινωικό πολιτισμό της Κρήτης. Όπως οι θρησκείες αυτές δεν υπήρξαν ανθρωπομορφικές, δηλαδή, οι θεοί τους δεν ήταν πλάσματα αλλά σύμβολα στοιχειωδών δυνάμεων, έτσι και η διττότητα δεν υποδηλώνει σύγκρουση, αλλά μάλλον αναφέρεται στη διττότητα του φύλου, την πολωμένη δραστηριότητα του θεϊκού κόσμου και το σημείο επίγνωσης της ισορροπίας ή ισοζυγίου μεταξύ των δύο μερών. Στην εγκατάσταση ο μύθος της Πασιφάης αντιστρέφεται: η γυναίκα είναι η ίδια τροφός αλλά και επικίνδυνη κερατοφόρος, εκπρόσωπος μιας «παγανιστικής διττότητας» που θυμίζει εραλδικά σύμβολα που στεφανώνουν τον βωμό.

Βιογραφικό
Η Χριστίνα Σγουρομύτη διδάσκει Ζωγραφική και Ερευνητική Μεθοδολογία των Τεχνών στην ΑΣΚΤ. Πρόσφατα έχει συμμετάσχει στις ομαδικές In search of Alexander επιμέλεια Sarah Singh, επιτελεστικές δράσεις στο Ξενοδοχείο Bagion και άλλες τοποθεσίες (2024), Antifonisi, European Cultural Foundation, Άμστερνταμ (2023), The right to Breathe, Undercurrent Gallery New York, επιμ. Greece in USA (2021) και ατομικές Between Ambiguity and Subversion, Le Mans TALM-Angers Γαλλία (2019). Έχει συνεπιμεληθεί και οργανώσει καλλιτεχνικά προγράμματα στην Ελλάδα, την Αγγλία, τη Γαλλία και τον Καναδά. Είναι κάτοχος διδακτορικού διπλώματος στην Ιστορία και Θεωρία της Τέχνης.

Paulius Sliaupa (Λιθουανία)

«Ritual»
2020, 4k video, 06:49', 16:9, stereo

Ritual introduces a possible symbiosis of culture and nature and an alternative fragile relationship with the world. Dressed in a gentle protective suit, the character moves slowly in an empty field surrounded by vertical branch drawings that remind of human figures and archaic structures. She adapts and nurtures an alternative society that has the potential to become a forest. By performing various rituals she discovers her relationship with the environment. Performed by Elia Claessen. Music developed by Suzan Peeters.

«The monk»
2021, 4k video, 12:15', 16:9, Dolby 5.1

'The monk' evokes in a poetic way, man's changing relationship with nature. It presents the consequences this has on people's daily life and the feeling of loss and alienation this causes on a personal level. Referring to the painting of Caspar David Friedrich «The monk by the Sea» this work deals with the contemporary sublime experiences. Aerial shots of frosted Lithuanian landscapes and cityscapes are accompanied by a male voice recounting his childhood winter experiences in words and expressions mimicking the winter soundscape.

Bio
Paulius Šliaupa (b. 1990, Vilnius, Lithuania) holds a BA in painting and an MFA in contemporary sculpture from Vilnius Academy of Arts, Vilnius, Lithuania, an MFA in media arts in KASK, HISK postgraduate residency program in Ghent, Belgium. He was awarded the grand prize of ArtContest22, Brussels, Belgium, and the grand prize of INPUT/OUTPUT 2023 Brugge, Belgium.

Σοφία Τερζίδου
Θεόφιλος Μπακιρτζίδης
(Μεγαλόβρυσο)

«Natural Mystic»
Σεπτέμβριος 2024, κεραμικό, ξύλο, μέταλλο, χαλαζίας, φως, 1,45 μήκος Χ 70 πλάτος Χ 70 ύψος

Κεραμικό, ξύλο, μέταλλο, χαλαζίας και φως δημιουργούν ένα απόκοσμο σκηνικό. Με αφετηρία τη γη όλα εξελίσσονται σε κάτι άλλο..., αυτό που βλέπεις..., αυτό που δεν βλέπεις... και αυτό που θέλεις να δεις.

Βιογραφικό
Σοφία Τερζίδου - κεραμίστρια
Θεόφιλος Μπακιρτζίδης - οργανοποιός

Ζούμε και δημιουργούμε
στο Μεγαλόβρυσο της Αγιάς.

Χάρης Τζήκας
(Λάρισα)

«Άτιτλο»
1μ. Χ 0,70μ., ζωγραφική σε χαρτόνι Canson, τέμπερα

Η σφαίρα της Γης πάνω-πάνω, με μια μέγγενη να την σφίγγει. Κάτω της ένα χωνί που διοχετεύει όλο τον πλούτο της σε ένα ντεπόζιτο.

«ΚΑΡΛΑ»
1993, II 2000 ζωγραφική σε χαρτί

Βιογραφικό
Γεννήθηκε στη Λάρισα. Σπούδασε στην Φλωρεντία. Ασχολήθηκε με την ορειβασία και χαρτογράφησε βουνά και περιοχές της Ανατολικής Θεσσαλίας σε Εικαστικούς Χάρτες.

Roberto Voorbij (Ολλανδία)

«PEOPLE CHURCH NOBILITY»
2024, Video 02:52, Mov., FullHD

Video that revolves around the upside-down flags, the protest symbol that for the Netherlands emerged during the recent farmers' protests. Instead of the official Red White and Blue, the colors waved in reverse order everywhere along the Dutch roads. By rotating the imagery of the protest flags 180°, the tricolor is again as we know it, the world however has been turned upside-down. It's as if we are given a glimpse into a parallel reality where we see a familiar flag in an estranging environment. The nitrogen crisis makes it clear that humans must find a new relationship to nature. The solution for the agricultural sector is organic farming. Thinking from within the ecosystem. More farmers, less livestock. To eventually restore biodiversity and water quality, and reduce the health risk for humans and animals. The farmer protests shows we have to think different, as well farmers as politicians and consumers.

Bio

Roberto Voorbij (1974, The Netherlands), holds a bachelor degree in Visual Arts and Art History from the HKU Utrecht and has attended the School of the Art Institute of Chicago. He's a multidisciplinary artist working with 'ready made' materials, 3D-Software, (digital) collage and video. Besides (national) identity are public space and religion recurring themes in Voorbij's work. In addition to a representation by online gallery Saatchi Art, Voorbij is represented by Leontia Gallery in London. This year his video work screened at among other places the International Short Film Festival Oberhausen, until 2027 it's permanently screening at citizenM, Austin, US.

Γιάννης Ψαράς (Λάρισα)

«stop it»
γη νερό χώμα
άνθρωπος χώμα νερό
γη ρωγμή
άνθρωπος πρόσφυγας
γη πληγή
άνθρωπος πόνος οδύνη
stop it

Βιογραφικό

Γνωριμία με τον πηλό μέσα από το εργαστήριο φίλου στην Καβάλα. Επιστροφή στη Λάρισα και εγγραφή στα εργαστήρια κεραμικής της πινακοθήκης. Κύκλος σπουδών στο ΙΕΚ κεραμικής του Βόλου. Σεμινάριο στη Φαέντσα και τη Φλωρεντία (Ιταλία). Συμμετοχή στην έκθεση σύγχρονης κεραμικής στο Μαρούσι (Αθήνα). Συμμετοχή σε συμπόσια και workshops. Εργάζεται στο εργαστήριό του στη Λάρισα.

NEON
112, Climate Tone

Επιμέλεια Προγράμματος:
Φάνης Καφαντάρης, Ιωάννα Μίμη, Andrew Spyrou

Το 112, Climate Tone είναι ο ιδιότυπος μετεωρολογικός σταθμός του NEON στο διεθνές δίκτυο World Weather Network και εκπέμπει σήμα από την Ελλάδα και τη λεκάνη της Μεσογείου για τον καιρό και την κλιματική αλλαγή που βρίσκεται σε εξέλιξη. Το World Weather Network είναι μία παγκόσμια ψηφιακή πλατφόρμα καλλιτεχνικής δημιουργίας σχετικά με την παγκόσμια κλιματική κρίση όπου συμμετέχουν φορείς από 28 χώρες.

Το «112» είναι ο πανευρωπαϊκός αριθμός επικοινωνίας και ενημέρωσης για καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, επερχόμενες ή σε εξέλιξη. Καταστάσεις που συνδέονται ολοένα και πιο συστηματικά με την κλιματική αλλαγή τα τελευταία χρόνια, γεγονός που σχεδόν ταυτίζει τον αριθμό επικοινωνίας 112 με την περιβαλλοντική κρίση.

Ο μη κερδοσκοπικός οργανισμός NEON ιδρύθηκε το 2013 από το συλλέκτη και επιχειρηματία Δημήτρη Δασκαλόπουλο με στόχο να φέρει το ευρύ κοινό σε επαφή με τη σύγχρονη τέχνη.

Στο εγχείρημα συμμετέχουν:
Ναταλία Τσουκαλά, Landscapes of energy
Σταύρος Γασπαράτος, Sonic Weather Station
Πρόδρομος Ζάνης, Επιστημονικός σύμβουλος Podcasts,
Πρόδρομος Ζάνης,
Σάκης Αρναούτογλου,
Φαίη Μακαντάση,
Αναστασία Μήλιου,
Στέλιος Κατσανεβάκης,
Sheila Darmos.

Διευθύντρια NEON,
Ελίνα Κουντούρη
Υπεύθυνη Projects & Εκθέσεων NEON,
Έφη Συρίγου

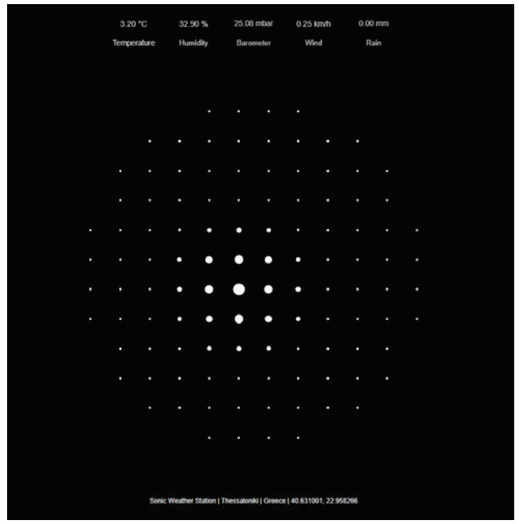

ΝΑΤΑΛΙΑ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Τοπία Ενέργειας
2022-2023
Σειρά φωτογραφιών
επιλεγμένο μέρος από το σύνολο)
ανάθεση NEON για το World Weather Network
© η καλλιτέχνιδα, Ευγενική παραχώρηση NEON

Τα φωτογραφικά δελτία καιρού με τίτλο Τοπία Ενέργειας καταγράφουν τους μετασχηματισμούς του τοπίου της γης στην Ελλάδα από τα δίκτυα παραγωγής και διανομής ενέργειας, λογαριάζοντας τη βιομηχανία της ενέργειας ως κεντρική παράμετρο για την κλιματική αλλαγή σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ναταλία Τσουκαλά δημιουργεί ένα φωτογραφικό αρχείο για να ξεδιπλώσει αυτή την αφήγηση, αποτέλεσμα της περιήγησης της στην περιφέρεια, την ύπαιθρο και τα αστικά κέντρα: Ελλάδα 2022.

Βιογραφικό
Η Ναταλία Τσουκαλά (1980) είναι φωτογράφος. Σπούδασε στην Focus στην Αθήνα και στο Nottingham Trent University. Από το 2005 εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας. Έχει πάθος να ταξιδεύει και να καταγράφει την φύση. Το 2012 και για περίπου έναν χρόνο, διέσχισε, με παραδοσιακά μέσα πλοήγησης, τον Ειρηνικό Ωκεανό, ως ο επίσημος φωτογράφος της αποστολής «Te Mana O Te Moana». Συνεργασίες της περιλαμβάνουν το Okeanos Foundation, το Ινστιτούτο Κητολογικών Ερευνών Πέλαγος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΓΑΣΠΑΡΑΤΟΣ
Ηχητικός Μετεωρολογικός Σταθμός
2022 - Ψηφιακή μηχανή ήχου
ανάθεση NEON για το World Weather Network
© ο καλλιτέχνης, Ευγενική παραχώρηση NEON

Ηχητικός Μετεωρολογικός Σταθμός https://sonicweatherstation.online/

Ο Ηχητικός Μετεωρολογικός Σταθμός είναι ένα ψηφιακό έργο-ιστότοπος στο διαδίκτυο ανοιχτό σε χρήση για το κοινό. Είναι μία ψηφιακή εφαρμογή που δέχεται δεδομένα από ένα πραγματικό μετεωρολογικό σταθμό στην Ελλάδα, τα οποία μετατρέπει με τρόπο αυτοματοποιημένο σε ήχο. Παράγεται με αυτό τον τρόπο μία ακουστική εμπειρία εμβύθισης που αποτυπώνει ηχητικά τις μεταλλαγές των συστημάτων του καιρού.

Προγραμματισμός:
Ανάπτυξη software: Δημήτρης Αάτος Έλληνας
Εφαρμογή ήχου: Γεώργιος Μυζήθρας
Μετεωρολογικά Δεδομένα: Αυτόματος Μετεωρολογικός Σταθμός – Πάρκο ΑΠΘ, Τμήμα Μετεωρολογίας και κλιματολογίας, Τμήμα Γεωλογίας ΑΠΘ
Σε συνεργασία με τον καθηγητή Πρόδρομο Ζάνη.

Βιογραφικό
Ο Σταύρος Γασπαράτος (1975) είναι καλλιτέχνης, μουσικός και συνθέτης.

Οι συνθέσεις του έχουν παρουσιαστεί στα πιο σημαντικά θέατρα και συναυλιακούς χώρους στην Ελλάδα και ανα τον κόσμο. Συνθέτει μινιμαλιστική, ορχηστρική και πειραματική μουσική καθώς και ηχητικές εγκαταστάσεις. Από το 2017 είναι καλλιτεχνικός συντονιστής του Εργαστηρίου Transmedia της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, ενώ το 2019 διορίστηκε Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου.

ΟΜΙΛΙΕΣ/PODCAST
Οι ‘ομιλίες’ (podcasts) είναι ένα σύνολο ηχογραφήσεων με πρόθεση την εκπομπή ενός μηνύματος κινδύνου από την λεκάνη της Μεσογείου στο παγκόσμιο οικοσύστημα. Η σειρά ομιλιών με επιστήμονες, φορείς και οργανισμούς στην Ελλάδα, εξερευνά την μοναδική θέση του τόπου μας σε σχέση με την κλιματική αλλαγή και τους τρόπους με τους οποίους η χώρα βιώνει τις δραματικές επιπτώσεις των αλλαγών του καιρού.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΖΑΝΗΣ

Σήμα ενός Κλιματολόγου από την Ελλάδα,
του καθηγητή Πρόδρομου Ζάνη
Podcast (112, Climate Tone)
Επ. 01, June 2022
ανάθεση NEON για το World Weather Network
© ο συγγραφέας, Ευγενική παραχώρηση NEON

Βιογραφικό
Ο Πρόδρομος Ζάνης είναι Καθηγητής στο Τομέα Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας, Τμήμα Γεωλογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλο-

νίκης (ΑΠΘ), με Διδακτορικό (PhD) στις Επιστήμες της Φύσης το 1999 (Τμήμα Μετεωρολογίας και Κλιματολογίας, Ινστιτούτο Γεωγραφίας, Πανεπιστήμιο Βέρνης). Είναι κύριος συγγραφέας στο κεφάλαιο 6 της έκτης έκθεσης αξιολόγησης της Διακυβερνητικής Επιτροπής για την Κλιματική Αλλαγή, μέλος της Ειδικής Επιστημονικής Επιτροπής για την αντιμετώπιση της Κλιματικής Αλλαγής του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

ΦΑΙΗ ΜΑΚΑΝΤΑΣΗ

Τα αποτελέσματα μιας πανελλαδικής έρευνας γνώμης για την κλιματική αλλαγή στην Ελλάδα

Podcast (112, Climate Tone)
Επ. 03, Σεπτέμβριος 2022
ανάθεση NEON για το World Weather Network
© ο συγγραφέας, Ευγενική παραχώρηση NEON

Βιογραφικό

Η Φαίη Μακαντάση είναι Διευθύντρια Ερευνών στον ερευνητικό οργανισμό διαΝΕΟσις. Έχει διδάξει για πολλά χρόνια Μικροοικονομική Θεωρία και Θεωρία Παιγνίων στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και Αρχές Οικονομικής Θεωρίας στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Έχει συγγράψει και επιμεληθεί επιστημονικά κοινωνικο-οικονομικές μελέτες που αφορούν στην Ελλάδα, την έξοδο της από την κρίση και τον εκσυγχρονισμό της.
Η διαΝΕΟσις (dianeosis.org) είναι ένας ανεξάρτητος, μη-κερδοσκοπικός ερευνητικός οργανισμός με έδρα την Αθήνα, ο οποίος λειτουργεί από το 2016.

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Nour Kara (Ιράν) & Luzia Pardo (Ισπανία)

Mother Water
Visual- Sound installation

An interdisciplinary audiovisual work in which Nour Kara uses the data of the hydrodynamic flow of a section of the Pinios River as input parameters for an algorithmic composition of a sound piece and Luzia Pardo offers an immersive and sensitive visual installation. Together they create an immersive experience that inspires viewers to think about the urgency around fresh water.

Nour Kara is Iranian based between Istanbul and Toulouse. Thanks to its multiple musical influences ranging from experimental, glitch, techno, industrial, dark-wave, EBM, punk, rock or even jazz and its dual culture, Nour Kara is not locked into a style. She composes and performs with sensitivity and without limits.Nour is also a researcher in hydraulics and specializes in river hydrodynamic modeling. One of his recent artistic creation axes is based on the artistic representation of her scientific research, through different media (sound, music, poetry, image, video, plastic art) in order to raise public awareness of certain crucial environmental issues.

Bio
Luzía G. Pardo was born in Cuenca but currently lives in Bilbao where she develops her work formally based on writing translated into other materials in installation processes. Until now her research has focused on visual poetics and fiction as tools to inhabit a convulsive present. At the same time she is an artistic tattoo artist in different cities in Europe and Spain. Through the image, the image that is many things that unfold and are transformed, Luzia seeks to approach the representation (in terms of re-exposure, to go back in front) of pulses and desires that appear in her work. An exercise of sensitive translation close to the poetic reason of Maria Zambrano. This translation uses light, image, sound, to reach the erotic that moves something inside and outside the bodies.

Το ηχητικό έργο αποτελεί μέρος του Project «Ετεροτοπίες» και αποτέλεσμα διαμονής (residency) της Nour Kara στην Κίσσαβο, τον Αύγουστο του 2024.

Johannes Christopher Gerard (Γερμανία)

«Fields Of Home»
2023 / video / 1:59 min.

Where does the soil on which we were born, grew up and stand end and where does human identity begin? How do I, the artist, stand in front of the landscape defined by my own experiences and by the influence of the time and era in which I am in. How can I embody and personify the space and ground I stand on, mirroring an inner and outer world? To the south, west, north and east, within the view of my eyes or out of sight. Soil, earth, touching the body, get used to it, pass by, (de)territorialize while being (de)territorialized.

«structures & patterns»
2023 / video / 5:19 min.

«structures and Patterns» is a site-specific work focusing on the ground, landscape and rural environment of Pedvale Park and its manor house in Sabile, Latvia. The work shows between surface and depth, narrative and visual experiments, both abstract and reflective in relation to nature and man-made objects. It describes an in-between state, surface tension, texture and the action of external forces of the natural and created environment. Everything in these environments has a surface that holds it together, gives it a certain look and connects it to the world around it.

Bio

Interdisciplinary and multimedia artist. Studied at the School of Printmaking and Design in Cologne, Germany, and at the Laogharie School of Art and Design (today IATD) in Dublin, Ireland. Currently lives in The Hague, Netherlands. Regular participation in exhibitions, projects, art festivals in Europe, the Far East and South Asia, Australia, North and South America and Africa.

Roland Brummer (Γερμανία)

«Αυτόχθων»
2024, Sculptures made of limestone from Galgano/ Italy,
Wooden panels, paint and chalk

According to an old myth, the autochthones grew out of the ground.
They were the landscape, the animals, the people and all things,
the mountains, the stones, the sea, the clouds and of course, dogs.. It’s an endless tale.

Bio

Architect and Visual Artist, born 1950 in Munich, Germany, lives in Munich and Monteverdi in Italy.

WISEDOG
Modular Design Area

Stephanie Maier (Γερμανία) - Ρούλα Καραφέρη (Λάρισα)

«Ετεροτοπίες/Heterotopias»
2024, Installation / video ensemble/ objects

Η εγκατάσταση αποτελεί μια ενσώματη και επιτελεστική έρευνα σχετικά με την αλληλεξάρτηση των τεχνών με τη φύση και συγκεκριμένα την καλλιτεχνική/ανθρώπινη εμπειρία στη φύση, σε αντίθεση με την αναπαράσταση της φύσης ως τοπίο/κήπος/φυσική σκηνή.

The installation constitutes an embodied and performative research on the interdependence of the arts with nature and specifically the artistic/human experience in nature, as opposed to the representation of nature as Landscape/ Garden/ Natural scene.
In relation to the theme of the 9th festival, the use of the term heterotopias, we are mainly interested in it as a movement, as a passage towards the different, towards new paths of thought and action where the natural environment is what unites and makes the human artist-viewer part of a complex whole larger than himself.

Βιογραφικά
Stephanie Maier, a graduate of HFF Munich and the Academy of Fine Arts Munich, is an accomplished artist who works in film, video installations, and mixed media. Her recent works include HEARTLAND (2024) in Munich and NIGHTOWLS at the Videodox Festival (2023). Maier has participated in various international exhibitions, such as the 13th Dakar Biennale (2018), and has been honored with several artist residencies and awards, including the Neustart Kultur Scholarship (2022) and residencies in Greece and France. Her art explores themes of society, perception, and memory and is often interactive.
Η Ρούλα Καραφέρη έχει ζήσει και έκανε σπουδές χορού και θεάτρου στη Δανία, τη Γερμανία και την Ολλανδία. Έχει Bachelor καθηγήτριας σύγχρονου χορού με ειδικότητα τον αυτοσχεδιασμό και την σύνθεση και Master (MDaT) ως ψυχοθεραπεύτρια μέσω του χορού και της κίνησης του Πανεπιστημίου CODARTS του Ρότερνταμ. Είναι ερευνήτρια, performer και χορογράφος.

Διοργάνωση

Concept - Υλοποίηση - Καλλιτεχνική διεύθυνση:
Ρούλα Καραφέρη
Οργάνωση- Εκτέλεση:
OFF ART - σκηνικές παρουσίες
Σύμβουλος επικοινωνίας:
Βασιλική Σαγώνα
Τεχνική υποστήριξη:
Γρηγόρης Καραφέρης
Video λήψη:
Παναγιώτης Βλαχάκης
Video λήψη, postproduction:
Γωγώ Ταμπάκη
Γραφιστικά:
Γιάννης Μαρκάτος
Φωτογραφία:
Φώτης Νατσιούλης
Βοηθοί παραγωγής:
Κώστας Δελφός,
Ξένια Μουστάκα

ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

Ελληνική Δημοκρατία
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

NEON

Διαχρονικό Μουσείο Λάρισας

ΜΥΛΟΣ ΠΑΠΠΑ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΙΤΗΡΩΝ & ΑΛΕΥΡΩΝ

tsi
THESSALONIKI CINEDANCE INTERNATIONAL

AMBASSADE DE FRANCE EN GRÈCE
Liberté
Egalité
Fraternité

INSTITUT FRANÇAIS
Grèce

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1984

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

WISEDOG
MODULAR DESIGN AREA

στο περίπου

ILD
Interactive Light Designs

ΤΟ ΜΠΑΡΑΚΙ ΤΟΥ ΜΥΛΟΥ

ΝΗΜΑ

ΧΟΡΗΓΟΙ

La Gantem

κροκόδειλος

Δικαιάτρα

www.opennightsfestival.com